

Ett flyende ögonblick

INSTALLATION

Hans Rosenström

Flyktpunkt. Installation på galleri Sinne. Till 19.12.

■ Det finns en obegränsad mängd sätt att förhålla sig till konsten. Det begreppsliga sättet innebär ett öppet sinne som ser betydelser där de uppenbarar sig. Också vardagen och de små förnimmelserna har stor vikt. Detta tycks vara självfallet för **Hans Rosenström** som skapar konst av det som många aldrig uppmärksammar. Hans uttryck baserar sig inte på materia utan snarare på frånvaron av den. I stället för att betona det yttre koncentrerar han sig på det inre. Han tycks bemöda sig om att hos betraktaren väcka föreställningar om möjliga skeenden.

Genom att skapa illusioner om en skenbar verklighet får han oss att skärpa våra sinnen. Egentligen får han oss att se just det verkliga i ett nytt ljus. Rosenström har tidigare arbetat med verk där en förtätad närvaro uppstår ur ljud och ljus med stöd av vardagliga element. På så sätt har han skapat verklighetstroga situationer som styrts av det immateriella.

Också Rosenströms nya utställning handlar om detta. Till synes är det tomrummet vi får se. Det finns ett tomt galleri som tycks vara berett med noggrant riktade ljus. Ljusens uppenbara om än lågmälda

BGRUNDAN. Flyktpunkt heter Hans Rosenströms installation på galleri Sinne. HANS ROSENSTRÖM

skimmer får betraktaren att känna sig välkommen. Endast en spegel hänger på en vägg. Ger man sig till tåls sker det överraskande något som endast för ett flyende ögonblick kan erfaras. Efteråt är man inte riktigt säker på vad det var som uppstod.

Paralleller till performance

Paradoxalt nog är upplevelsen ytterst fysisk. Den gör åskådaren medveten om sig själv och omgivningen på ett sätt som annars sällan sker i utställningssammanhang. Fokus flyttas från förnuftet till

det mera intuitiva och emotionella. Här finns vissa paralleller till performance, framför allt med det flyktiga och omedelbara tillsammans med den starka fysiska närvaron. Skillnaden blir att det här är betraktaren själv som står för närvaron och framträdandet. Ett framträdande som endast berör betraktaren själv. Beroende på vars och ens känslighet ändrar förnimmelserna karaktär.

Även minnet kan fungera på ett liknande sätt. **Marcel Proust** framhäver i sin romansvit *På spaning efter*

den tid som flytt vikten av det ofrivilliga minnet som plötsligt uppenbarar sig lätt av en oväntad fysisk förnimmelse. Också där är det den subjektiva upplevelsen som emanerar ur en överraskande konfrontation med yttervärlden och resulterar i ett intensivt inre medvetande.

I en värld full av spektakel och fokusering på yttre skeenden är det befriande att få möta det slags stillsamma begrundan som Rosenström ägnar sig åt.

Leena Kuumola

kultur@hbl.fi